

РЕШЕНИЕ

№ 28122

гр. София, 23.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9843** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание изпратена от Министерски съвет чрез ССЕВ постъпила там жалба от И. П. И. от [населено място] срещу обективирания в писмо №03.07-117/18.09.2024 г., издадено от Началник на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в МС отказ да му бъде предоставен достъп до информацията, по подадено от него заявление за достъп до обществена информация УРИ[ЕИК]/09.09.2024 г. Според оспорвания постановеният акт е неправилен и необоснован, а търсената със заявлението информация представлява обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 и чл.11 от ЗДОИ, като отказът за предоставянето ѝ противоречи на целта на закона. Твърди, че актът е немотивиран защото липсвали фактически и правни основания за постановяването му. Исква оспореното решение да бъде отменено, поради издаването му в нарушение на материалния закон, както и да бъде задължен ответникът да предостави исканата информация. Подробни съображения са изложени в представена писмена защита.
Ответникът – Началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в Министерски съвет /МС/ в представено възражение по жалбата и в съдебно заседание чрез процесуалните си представители главен експерт Д. С. и главен юрисконсулт Ж. В. оспорва същата с доводи за нейната недопустимост и неоснователност. Счита, че за

оспорващия не е налице правен интерес от оспорването, тъй като процесното решение не представлява отказ, а обосновано уведомление, с което е уведомил заявителя, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ и не попада в рамките на приложното поле на ЗДОИ. Счита, че опитът да се придобие информация за административни производства, в които заявителят има личен и непосредствен интерес, участва или е страна, чрез инструментите на ЗДОИ, е изключен от обхвата на обществената информация, защото търсената такава при конкретните обстоятелства, няма такъв характер. Подробни съображения излага в представено писмено становище.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложената административна преписка се установява, че жалбоподателят И. П. И. е изпратил заявление с УРИ [ЕГН]-09.09.2024 г. чрез платформата за достъп до обществена информация, заведено в администрацията на Министерски съвет с вх. № 07.03-177/09.09.2024 г., с искане за предоставяне на информация по ЗДОИ, както следва:

„1. За периода от 16.04.2024 г. до настоящия момент постъпвали ли са сигнали с твърдения за извършени от мен действия или бездействия, които нарушават законите на Р България?

2. Колко на брой сигнали са постъпили?

3. Възложил ли сте извършване на проверки по сигналите?

4. В какви срокове следва да се произнесат съответните структури по поставената от Вас задача за проверка или по срокове дефинирани в действащото законодателство?

5. Приключили ли са проверките по сигналите и с какъв резултат? Уведомен ли е министъра на отбраната и кога?

6. Препратени ли са сигналите към други компетентни органи извън подчинените Ви структури, като посочите органа и датата, на която е препратен сигнала?

7. Предоставяна ли Ви е информация от други държавни органи, свързана с хода на осъществяваните действия по проверка на сигналите и каква е тя?

8. Предоставяна ли Ви е информация за прекратяване на проверките по сигналите, кога и какво е нейното съдържание?

9. Моля да ми предоставите цялата релевантна информация, свързана с подаден/и срещу мен сигнал/и, която е налична в Главния инспекторат при спазване на законовите изисквания, включително, но не само Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.“

Като предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация в искането си заявителят е посочил формата, посочена в чл.26, ал.1, т.4 и т.5 ЗДОИ – по електронен път на посочен имейл адрес и по системата за сигурно електронно връчване.

Във връзка с исканата информация от Ръководителя на Главния инспекторат е изискана информация и е изготвен отговор, съгласно който на 26.06.2024 г. от Министъра на отбраната в администрацията на Министерски съвет е препратен сигнал с вх. № 04-05-122 срещу И. И., зам. министър на отбраната. Излага се, че в сигнала има данни за подателя му, което е нормативно изискване същият да бъде

разгледан с оглед изричната забрана в чл.111, ал.4 пр. 1 от АПК да не се образува производство по анонимни предложения или сигнали. Освен това е посочено, че данните в сигнала не представляват обществена информация.

С Писмо с рег. № 03.07-117/18.09.2024 г. Началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в МС е уведомил заявителя, че съгласно чл.46а, ал.1 от Закона за администрацията (ЗА) в администрацията на Министерския съвет се създава Главен инспекторат на пряко подчинение на министър-председателя. Според чл. 46а, ал. 2, т 5 от ЗА Главният инспекторат разглежда постъпили сигнали за корупция на органи на изпълнителната власт и държавни служители на ръководна длъжност, извършва проверки и информира министър-председателя за резултатите. Според чл. 112 от АПК сигналите, които са подадени до некомпетентен орган, се препращат не по- късно от 7 дни от постъпването им на компетентните органи, освен когато има данни, че въпросът вече е отнесен и до тях, като за препращането се уведомява направилият предложението или сигнала. Предвид съдържанието на сигнала, на основание чл.112 от АПК същият е препратен по компетентност на председателя на Комисията за противодействие на корупцията. Съгласно чл.123, ал. 1 от АПК решението по сигнала е писмено, мотивира се и се съобщава на подателя в 7- дневен срок от постановяването му. Съгласно чл. 123. ал. 2 от АПК когато с решението се засягат права или законни интереси на други лица, то се съобщава и на тях. На заявителя е посочено, че като лице, засегнато от сигнал или последващ акт на административен орган и в качеството му на участник в административно производство, когато с решението по сигнала са засегнати негови законни права или интереси, той следва да е уведомяван в хода на производствата за актовете по тях по реда на чл.123, ал.2 от АПК. С оглед гореизложеното и на основание законовото определение за „обществена информация“, обективизирано в чл.2, ал.1 от ЗДОИ, заявителят е уведомен, че исканата от него информация не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ и не попада в рамките на приложното поле на ЗДОИ.

Оспореното писмо е изпратено на 18.09.2024 г. на електронната поща на заявителя, която е посочил в заявлението за достъп до обществена информация. От заверена снимка от деловодната система се удостоверява, е жалбата срещу него е постъпила на 04.10.2024 г. Със заявление от 14.10.2024 г. жалбоподателят е представил доказателства, от които се установява, че жалбата е подадена по пощата чрез „Български пощи“ на 02.10.2024 г.

За установяване компетентността на издателя на оспореното писмо от ответника е представена Заповед № В-77/16.04.2024 г. на Министър-председателя на РБ, с която на И. Й. Н. – началник на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в МС е възложено да се произнася с решение за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до искана обществена информация, като писмено уведомява заявителя за своето решение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

На първо място настоящият съдебен състав приема, че оспореното писмо, макар да не е под формата на решение и в същото да е посочено, че не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ и не попада в рамките на приложното поле на ЗДОИ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2

ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 ЗДОИ. Доколкото исканата информация касае сигнали, постъпили в администрацията на Министерски съвет, а информацията не е предоставена с мотив, че решенията по сигнали, с които се засягат права или законни интереси на други лица, то се съобщава и на тях, по реда на чл.123, ал.2 от АПК, т.е. по друг ред, а не в рамките на производство по ЗДОИ, следва извода, че с оспореното писмо е отказан достъп до исканата информация. Доколкото обаче същото е издадено именно в отговор на постъпилото заявление за достъп до обществена информация и исканата такава не е предоставена на заявителя по изложените съображения, съдът намира, че това писмо, наричано от ответника уведомление, има белезите на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Актовете, с които се предоставя или се отказва достъп до обществена информация, безспорно са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, доколкото представляват волеизявление на законово оправомощен орган, с което се създават права или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани и организации.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена срещу неблагоприятен за него акт. Спазен е законоустановения срок за оспорване, доколкото се установи, че писмото е получено от оспорващия на 18.09.2024 г., а жалбата срещу него е подадена на 02.10.2024 г. Освен това, в същото не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, при което съответният срок за обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК. Предвид това съдът приема, че доводите на ответника за недопустимост на жалбата са неоснователни.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното в настоящото производство писмо е издадено от компетентен орган – Началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в МС, упълномощен съгласно представената по делото Заповед № В-77/16.04.2024 г. на Министър-председателя на РБ да се произнася по постъпили в МС искания за достъп до обществена информация.

Съдът приема, че макар да не е издадено във формата на решение, доколкото оспореното писмо е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл.38 от ЗДОИ не е налице основание за неговата отмяна по чл.146, т.2 АПК. Ясно е кой орган го е издал, по кое заявление и до кого е адресирано. Изложени са мотиви за формирания отказ, от които заявителят е разбрал причините, поради които е направен.

В хода на проведеното административно производство не се твърди и не се установи да са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Съдът намира, че оспорения в настоящото производство отказ за предоставяне на

обществена информация е издаден в съответствие с материалния закон.

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл.41, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Р България, като това право обхваща и корелативното задължение на държавните органи да осигурят достъп до общественозначима информация, изключая нормативно уредените ограничения на правото. В действащото законодателство са предвидени различни правни средства за достъп до информация в зависимост от произхода, съдържанието и значението на информацията за правните субекти. Един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл.4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно, в разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Р България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл.9, ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл.10 и чл.11 ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална обществена информация" и "служебна обществена информация" и е определен предметния обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл.10 от ЗДОИ "официална обществена информация" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл.11 от ЗДОИ "официална служебна информация" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В разпоредбата на чл.3 от ЗДОИ са определени кои са задължените субекти за предоставяне на достъп до обществена информация - държавни органи, органи на местното самоуправление, публичноправни субекти и т.н., които създават или съхраняват обществена информация. Със ЗДОИ е създадена и правна гаранция за упражняване на конституционно признатото право на гражданите на достъп до информация по чл. 41 от Конституцията на Р България, като е регламентирано, че решенията на задължените за предоставяне на достъп до обществена информация лица и за отказ за предоставяне на достъп до такава информация, подлежат на съдебно-административен контрол по реда на АПК /чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ/.

От съдържанието на подаденото от оспорващия заявление за достъп до обществена информация е видно, че търсената със заявление вх. № 07.03-177/09.09.2024 г. информация се отнася до сигнал/и, подадени срещу заявителя, а не до сигналите, разглеждани в администрацията по принцип. При това положение съдът намира, че правилно ответникът е приел, на първо място, че тази информация не е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, доколкото не е свързана с обществения живот и не би дала възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект, какъвто безспорно е ответникът, по принцип, а само относно работата му по конкретните сигнал/и, подадени срещу него. Правилни са и изводите, че редът за получаване на тази информация не е по ЗДОИ. Това е така, тъй като е налице изключението, предвидено в чл.4, ал.1 ЗДОИ, а именно, че в друг закон

е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Това е редът, предвиден в глава осма от АПК. Съгласно чл.107 АПК разглеждането и решаването на сигналите се извършва съгласно установените в АПК или специални закони правила, като производството приключва с решение. В чл.123, ал.2 АПК е предвидено, че когато с решението се засягат права или законни интереси на други лица, то се съобщава и на тях. Като лице, срещу което е подаден сигнал и в качеството си на участник в това административното производство, ако с решението по сигнала са засегнати негови законни права и интереси, жалбоподателят следва да бъде уведомяван в хода на производствата за актовете по тях по реда на чл.123, ал.2 от АПК. С оглед на това и доколкото се касае за информация или копия от документи, представени в административно производство, в което той самият е страна, защитата не е по реда на ЗДОИ, а по реда на АПК.

Предвид изложеното следва извода, че не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен за искателя акт, с който да му бъде даден достъп до търсената от него информация.

Съдът намира, че не следва да се произнася по доводите на ответника, наведени в отговора на жалбата, за злоупотреба с право, доколкото такива не се съдържат в мотивите на оспорения акт. А предмет на проверка за законосъобразност е именно оспорения акт на изложените в същия основания.

По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноски. С оглед липсата на направено искане от ответника за присъждане на разноски съдът не следва да му присъжда такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. И. от [населено място] срещу Писмо с рег. № 03.07-117/18.09.2024 г. Началника на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в Министерски съвет, с което му е отказан достъп до информация, поискана със Заявление с УРИ [ЕГН]-09.09.2024 г., подадено чрез платформата за достъп до обществена информация, заведено в администрацията на Министерски съвет с вх. № 07.03-177/09.09.2024 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: